

Parochie	1
In de pen	6
Klapstoel	8
Kerk	9
Dossier	10
Samenleving	12
Op·tocht	13
Varia	14
Bisdom	15
Podium	16

COLUMN

Bert CLAERHOUT

Geen wereldvrede zonder vrijheid van godsdienst

„Vrede op aarde en een goede gezondheid, dat wensen we elkaar – naast meer persoonlijke dingen – in deze kerst- en nieuwjaarsdagen veelvuldig toe. Toch lijkt het weinig waarschijnlijk dat die vrede op aarde zich de komende decennia voltrekt. Dat er niet meteen een nieuwe wereldoorlog dreigt, is geen reden voor kortzichtig optimisme. Honderd jaar geleden leek een wereldoorlog ook niet aan de orde en toch barstte in 1914 de hel los. Daarna volgde één lange aansenschakeling van geweld en massamoorden door fascistische, nazistische en communistische regimes, die ons nochtans een ideale maatschappij hadden voorgespiegeld.

Bovendien kunnen we moeilijk het leed negeren van de velen die deze dagen, in Afrika en elders, voor kleinschalige oorlogen op de vlucht zijn en daardoor zijn veroordeeld tot een menonwaardig bestaan. Terzelfder tijd voltrekt de eenwording van onze planeet zich op een heel ander vlak. Door de enorme impact van de amusements- en consumptiegoederenindustrie leidt de modernisering tot een uniformering van de smaak. Spijkerbroeken, sportschoenen, t-shirts, frisdranken, hamburgers en popmuziek zijn doorgedrongen tot in de meest afgelegen uithoeken. De manier waarop de westerse cultuur als een pletrol over de traditionele culturen walst, roept bij sommige religies evenwel verzet op tegen louter materialistische waarden en gedragsnormen. Niet alleen in tal van islamitische landen leidt dat tot fundamentalisme en conflicten met de machthebbers.

Dat alles maakt de rol van religies in de samenlevingen allesbehalve eenduidig. Hoewel we anno 2011 zouden kunnen verwachten dat godsdienstvrijheid een verworven recht is, zijn het vaak religieuze leiders zelf die daartoe, al dan niet met de hulp van seculiere machthebbers, de nodige obstakels opwerpen. De dramatische situatie waarin de christenen in het Midden-Oosten, maar ook in Algerije, Sudan,

Pakistan en in delen van Indonesië en India trachten te overleven, getuigt daarvan.

Paus Benedictus XVI vraagt dan ook niet toevallig in zijn jaarlijkse boodschap voor de Dag van de Wereldvrede, op 1 januari, aandacht voor de godsdienstvrijheid. *Godsdienstvrijheid. Weg naar vrede* luidt de titel van zijn boodschap waarin hij benadrukt dat vrede tussen volken niet mogelijk is als er geen godsdienstvrijheid heerst. Zonder het proces van een of ander land te maken, verwijst de paus naar de moordpartij die op 31 oktober in de Syrisch-katholieke kathedraal van Bagdad aan meer dan vijftig gelovigen het leven kostte. Hij betreurt dat aan het begin van het derde millennium miljoenen mensen nog altijd niet voor hun geloof kunnen uitkomen zonder hun leven te riskeren, terwijl het anderen verboden is van godsdienst te veranderen.

De pauselijke nieuwjaarsboodschap is evenwel meer dan een appel voor meer godsdienstvrijheid voor christenen alleen. Benedictus XVI gaat ook uitvoerig in op de constructieve rol van godsdiensten in een geseclariseerde maatschappij waarin ze mee ijveren voor een meer humane samenleving. Hij hekelt daarbij de vaak subtiele manier waarop Kerk en geloof in het seculiere Westen naar de marge van de maatschappij worden verdreven. Tot slot onderstreept hij dat geweld nooit met geweld wordt overwonnen.

Verzoening, vrede en verantwoordelijkheid zijn de sleutelwoorden in Benedictus' discours over de rol van de religie in de publieke moraal. Volgens hem bestaat er niet zoets als de magie van de vooruitgang. Elke stap vooruit vergt inspanning, verantwoordelijkheid, ethos. En daar moeten de religies toe bijdragen. Niet dat geloof vanzelf een betere wereld schept, maar het wekt en verstevigt de morele krachten die dammen opwerpen tegen de verleiding onze vrijheid te misbruiken ten koste van anderen.„

Colofon

KERK & leven
Halewijnlaan 92
2050 Antwerpen
www.kerkenleven.be
KERK & leven is een uitgave van
Studiecentrum Kerk en Media vzw

**VERANTWOORDELIJKE
UITGEVER**

Filip Debryne
De parochie is verantwoordelijk
voor de eigen teksten

REDACTIE

Algemene redactie
tel. 03 210 08 40
fax 03 210 08 49
redactie.kerkenleven@kerknet.be
Hoofredacteur
Bert Claerhout
Eindredacteur
Peter Gordts
Redacteurs
Erik De Smet, Nicole Lehoucq,
Ilse Van Halst, Jozefien Van Huffel
Lieve Wouters
Redactiesecretariaat & Optocht
Martine Croonen
secretariaat.kl@kerknet.be
Diocesane redactie Antwerpen
Persdienst Bisdom Antwerpen
Schoenmarkt 2
2000 Antwerpen
tel. 03 202 84 30 (van maandag tot
woensdagmiddag)
fax 03 202 84 31
redactie.bisdom.antwerpen@
kerknet.be

Diocesane redactie Brugge

Persdienst Bisdom Brugge
Heilige Geeststraat 4
8000 Brugge
tel. 050 33 59 05
fax 050 34 14 32
persdienst.bisdom.brugge@
kerknet.be

Diocesane redactie Gent

Eveline Coppin
Bisdimplein 1
9000 Gent
tel. 09 225 16 26
fax 09 223 39 59
eveline.coppin@kerknet.be

Diocesane redactie Hasselt

Persdienst Bisdom Hasselt
Vrijwilligersplein 14
3500 Hasselt
tel. 011 28 84 58
fax 011 28 84 78
persdienst@bisdomhasselt.be

Diocesane redactie Mechelen-Brussel

Pers- en informatiedienst
Wollemarkt 15
2800 Mechelen
tel. 015 21 65 01
fax 015 20 94 85
aartsbisdom@kerknet.be

VORMGEVING

Grafisch ontwerp
Catapult, Antwerpen
Lay-out & Zetwerk
Patrick Claessens

PUBLICITEIT

Trevi Plus
Leopold II laan 53
1080 Brussel
tel. 02 428 21 03
fax 02 428 37 55
katrien.lannoo@trevipus.be
www.trevipus.be

DIENST PAROCHIEBLADEN
tel. 03 210 08 30 - fax 03 210 08 36

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigingen
uitsluitend via de parochie

DRUKKERIJ

NV Halewijn

© copyright

Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit KERK & leven zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie houdt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Priesters en de crisis

KERK & leven, 15 DECEMBER 2010

Is het toegelaten mijn gelukwensen te sturen, naar aanleiding van uw dossier *Hoe gaan priesters om met de crisis in de Kerk?* Alle vier de artikelen over de vijf gestelde vragen, vond ik prachtig. Ze getuigen hoe die mensen begaan zijn met het zeg maar wereldgebeuren, want ook in onze buurlanden Duitsland en Nederland doken tal van pedofilieschandalen op. En toch heb ik bij alle vier mijn bedenkingen. In mijn ogen ontbrak wat allereerst komt en waar nochtans niemand over sprak: bidden tot God, vertrouwen op God, geloven in God. Dat zijn voor mij, al mijn hele leven lang, de drie pijlers waarop ons christelijk geloof moet steunen. Indien dat in de crisis die we nu doormaken meer van toepassing zou zijn, zou dat zeker verlichting brengen. Ik ben misschien naïef, maar ik geloof daar nog altijd in. Misschien ook eens in overweging nemen?
A. GREGOIR, via e-mail

Christenvervolg

KERK & leven, 1 DECEMBER 2010

Het dramatische artikel *Christenen het meest vervolgd* van Bert Claerhout verdient alle aandacht. De inhoud staat in schril contrast met de volgende fenomenen: enerzijds de zogenaamde levensbeschouwelijke neutraliteit van de EU, of beter gezegd het halsstarrig ontkennen van het feit dat haar basis en oorsprong grotendeels van christelijke aard zijn; anderzijds haar grote welwillendheid voor andere godsdiensten,

onder meer het subsidiëren van precies de islam.

Erger nog. Door deze vervolgingen lijdzaam te laten gebeuren stemt de EU er feitelijk in toe dat essentiële mensenrechten schromelijk worden overtreden, dat vrijheid van godsdienst niet erkend wordt, dat minderheden uitgemoord of geterroriseerd worden.

Het kan niet zijn dat de politiek hier lijdzaam blijft toezien, dat onze diplomaten al evenmin actie voeren, dat christelijke organisaties reizen blijven promoten naar sommige van die landen, dat het (internationaal) syndicalisme al evenmin de kop opsteekt. Ook de media schieten hier schromelijk tekort.

Het is de plicht van ons allemaal om ons hierover te bezinnen en te ageren waar mogelijk, alsook om deze misdaden te blijven aanklagen en openbaar te maken. Ook KERK & leven en zijn lezers kunnen daartoe bijdragen.
L. VANDERHAEGHEN, Turnhout

Kwaliteit versus kwantiteit

KERK & leven, 8 DECEMBER 2010

De kerken zitten inderdaad niet meer vol zoals voorheen, zoals u schrijft in uw column *Zondagsmis niet enige criterium*. Maar vroeger waren de mensen verplicht om naar de kerk te gaan. Zoniet, dan vonden ze geen werk, konden ze niet aan een huurwoning raken en/of geld lenen. Toen was er kwantiteit, nu is er kwaliteit, want wie nu naar de kerk gaat, doet dat uit vrije wil. Het komt vanuit hun diepste

innerlijk. Het is niet iets dat door de dokter, de leraar, de baas noch door meneer pastoor is opgelegd. Laat mij maar in zo'n kerk met weinig mensen de Heer belijden.
Rita VERBEKE, via e-mail

Veerle Hegge

KERK & leven, 15 DECEMBER 2010

Hoe is het mogelijk dat de vrouw van Bart De Wever, Veerle Hegge, uitgerekend in politiek beroerde tijden voor ons dierbaar land, in KERK & leven aan bod komt? Is dit tactvolle communicatie? Hebben jullie daar op de redactie niet eens over nagedacht in deze vredevolle kerstperiode?

Voor mij is het een grote flater van de hoofdredacteur.
André MINTEN, Vosselaar

Geen reden tot fatalisme

KERK & leven, 15 DECEMBER 2010

Ik lees in de lezersbrieven getuigenissen van christenen die ontgoocheld zijn door het fenomeen van de leeglopende kerken. Ik ervaar die achteruitgang ook in mijn eigen parochiekerk in Turnhout. Maar voor mij is dat geen reden om fatalistisch te zijn. In mijn omgeving ervaar ik de getuigenis van vrome en trouwe kerkgangers. Dat soort van getuigenissen zou ook KERK & leven meer moeten bekendmaken. Een voorbeeld: ik woon zeer regelmatig onder meer de eucharistieviering bij in de kapel van het Sint-Elisabethziekenhuis in Turnhout, voorgaand door een merkwaardige priester die hier in Turnhout op handen wordt

gedragen. Zulke mensen zouden de indruk kunnen krijgen dat ze alleen staan, maar dat is helemaal niet zo.

Hetzelfde ervaar ik in Walloonië: ik ga daar regelmatig naartoe en ervaar in sommige kerken een zelfde vorm van overblijvende vroomheid en christelijke overtuiging, ook uitgaande van jongeren.

Je mag de waarheid niet verbergen, maar daarom moet je niet de indruk wekken dat onze kerkpraktijk helemaal verloren is en dat er geen toekomst meer is.

Luc RASKIN, Turnhout

Latijnse ritus

KERK & leven, 8 DECEMBER 2010

De heer Segerink uit Berlare verwijt sommige bisschoppen en priesters hun heimwee naar de Latijnse ritus van weleer. Geachte Heer Segerink, als er 's zondags in onze kerk dertig mensen zitten, hebben die zeker voor 95 procent heimwee naar het Kyrie, het Gloria, het Credo. De katholieke Kerk had een uniek repertorium van paus Gregorius dat emotioneert en blijft naklinken. Welke naïevelingen hebben met de invoering van de volkstaal stellig verwacht dat onze kerken bomvol zouden lopen?

Het esthetische aanvoelen en de sacrale impressie stonden ver boven de huidige doorsnee ceremonie. Dat was niet elitair, evenmin als onze oude kerkelijke monumenten en kunstwerken dat zijn: ze verwijzen nog steeds in elke gemeente torenhoog naar God.

Guy VAN HAELST, Mechelen